

Dobrý den vážení učitelé a milí studenti ,

Jsem moc rád, že jsem mezi vás mohl přijít a popovídat si s vámi. Nejdříve bych vám řekl něco o mém životě a poté vám rád budu odpovídat na vaše otázky.

Jmenuji se Miroslav Schneider narodil jsem se 11. září 1988 v Chomutově je mi 26 let. Jsem jedináček a nemám žádného sourozence.

Má matka se jmenuje Jaroslava Schneiderová a otec Miroslav Schneider.

Od 11 měsíců do 2 let jsem bydlel doma s rodiči a mým pejskem Míšou.

Od svých dvou let jsem byl umístěn v kojeneckém ústavu v Mostě a poté jsem roku 1992 přestoupil do městského ústavu sociálních služeb Chomutov.

Roku 1995 jsem podstoupil vyšetření rozštěpu páteře a míchy a následně jsem byl operován. O dva roky později jsem začal navštěvovat speciální školu v Chomutově, kde jsem chodil jak do školky, tak i na zvláštní školu. Roku 2008 jsem tímto získal základní vzdělání.

Během mého studia mi s výukou pomáhali i pracovníci sociální péče jak z Kamenné tak z Písečné, kterým jsem do konce svého života velmi vděčný.

Během studia na speciální škole jsem se věnoval kreslení, učení se na počítači a dalším aktivitám, které rozvíjeli mojí motoriku a mé myšlení. Kreslení mě dovedlo až k tomu, že jsem během posledních 4 let uspořádal několik samostatných výstav, které se týkaly například známých budov, politiků, zvířat apod. Ve svém volném čase kreslím a připravuji se na další výstavu, tentokrát na téma "Znamé stavby světa", která by měla proběhnout v měsíci září. Tímto vás všechny na svou výstavu zvu, informace o přesném datumu vám sdělím.

Dále se rád věnuji práci na interaktivní tabuli, pečení a vaření v naší kuchyňce s mými přáteli z domova a procházení důležitých zpráv a novinek z naší současné politiky. Mimo domov se rád zúčastňuji různých společenských akcí jako je například návštěva Diskotéky pro handicapované, různá divadelní představení, Zahradní slavnost a jiných zajímavých akcí.

Roku 2014 mi záchranáři z Liberce zprostředkovali splnění mého snu a to návštěvu zoologické zahrady v Ústí nad Labem. Ten den byl pro mě velice zajímavý, jelikož jsem se dostal i do výběhu pro slony, které jsem i sám krmil. Má návštěva ZOO se po celou dobu natáčela a o týden později byla odvysílána v televizi. Dokonce vyšel i článek v Chomutovském deníku.

V lednu 2014 jsem se osobně setkal s hejtmánem Ústeckého kraje Oldřichem Bubeníčkem, který přijal mé pozvání do domova. V červenci roku 2014 mě na oplátku pan hejtmán pozval k sobě, kde jsem měl tu možnost prohlédnout si budovu Krajského úřadu v Ústí nad Labem.

V březnu letošního roku mám naplánovaný výlet do Parlamentu České republiky v Praze, kde mám domluvenou exkurzi. Na výlet se velice těším a doufám, že během této exkurze potkám mé oblíbené politiky jako například pana Topolánka nebo bývalého ministra financí Jana Fischera. Myslím, že i tato exkurze pro mne bude velice přínosná.

Za celý svůj dosavadní život jsem četl několik různých článků o diskriminaci handicapovaných a o jejich těžkém začlenění do společnosti. O tom, jak se nám někteří neznalí lidé posmívají a tvrdí, že jsme jiní. Nesouhlasím. Každý z nás má svůj svět, který si chrání. A ať jsme normální nebo nějak zdravotně postižení, všichni máme to nejdůležitější. Lásku k životu.

Všem co odsuzují lidi, jako jsem já, bych doporučil, aby navštívili nějaké zařízení, kde tito lidé žijí. Aby viděli, že i my dokážeme žít na plno, bavit se, mít svá přání, cíle, jak jsme vděční za každou pomoc nebo pohlázení. Pečovatelky jsou pro nás náhradní rodinou a dávají nám veškerou lásku, kterou jen můžou. Věnují se nám a pomáhají z každým problémem který se vyskytne.

Rád bych vám řekl poslední větu „ JSEM HRDÝ NA TO KDO JSEM A KÝM JSEM.“

Proto si jako já užívejte každý den na 100 procent, protože nikdy nevíte co se stane s vaším životem.

Velice vám děkuji za pozornost

Jestli máte nějaké dotazy, prosím ptejte se.